

A Munkaadók Szövetsége csak a szegedi index százalékait vonja le a munkabérekből

Ideiglenes megoldás az új szerződések megkötéséig

(A Délmagyarország munkatársától.) A Délmagyarország részletesen beszámolt arról az indítványról, amelyet Wimmer Fülöp nyújtott be a Szegedi Munkaadók Szövetségéhez a munkabérek leszállítása miatt. A szövetség kedden már foglalkozott Wimmer indítványával, de a döntést, csak pénteki igazgatósági ülésén hozott. A munkásságnak az volt a kívánsága, hogy ha a szegedi index szerint mutatózó olcsóbbodás következtében az öt százalék le is vonható, az ezen túlmenő levonástól a szövetség tekintsen el.

A Munkaadók Szövetsége pénteken déln

Pongrácz Albert elnöklésével tartott ülésén úgy határozott, hogy a munkások kívánságát honorálja és október hónapra a szeptemberi index alapján fizeti ki a munkabéreket. Ez a határozat azt jelenti, hogy csak az alapbérből levonható öt százalékot vonják le az index alapján, míg a kért további háromszázalékos bérlészállítástól a szövetség eltekintett.

A Munkaadók Szövetségétől nyert értesülés szerint a provizórikus megoldás azért történt, hogy időt nyerjenek az új szerződések megkötésére irányuló tárgyalások lefolytatására.

Somogyi-telepi bérletüzérkedések ügyében nyomozást rendelt el a város

Sok telekbérlő társulás helyett eladja bérletének egy részét

(A Délmagyarország munkatársától.) Somogyi-telep ismét foglalkoztatja a város hatóságát, de most kivételesen nem arról van szó, hogy kapnak-e végre tisztességes járdát a sárban feldokló uccák, amelyeken keresztül az iskolás gyermekek csak órákig tartó vándorlás után érhetik el az új telepi iskolát, vagy hogy egészséges ivóvíze legyen a telep egyre gyarapodó számú lakosságának. A város hatósága most súlyos visszaélések felderítésére indított nyomozást, mert az ügyészség megállapítása szerint

a telepen a város kárára tiltott üzérkedés folyik az örökberletbe adott telekrészekkel.

A Somogyi-telepen kiosztott telkeket — mint ismeretes — a telepesek nem öröktulajdonul kapták meg a várostól, hanem csak örökberlet formájában, ami azt jelenti, hogy a földtulajdonos város kilencvenkilenc esztendőre szóló szerződést kötött a telkek bérlőivel. A telkek nagysága átlag kétszáznegyven négyszögöl és a város a bérleti szerződésben arra is kötelezte a bérlőket, hogy a kibérelt telkeken meghatározott időn belül szabályszerű lakóházakat építsenek maguknak. A ház természetesen a telkeknek csak egy igen kis részét foglalta el, úgyhogy a nagyobb telekrész beépítetlen maradt. Ennek pedig az volt a célja, hogy a bérlők ezen a kis szabad földdarabon kertgazdaságot rendezzenek be és a konyhakert terményeit felhasználhassák háztartásukban.

Az utóbbi időben feltűnt a város hatóságának, hogy

nagyon sok telekbérlő idegenekkel társul a bérletre.

A város ezeket a bejelentéseket tudomásul

vette, mivel a szerződés nem tiltja meg a bérlőknek a társulást. Később azután a társbérlők építési engedélyért is folyamodtak a városhoz. Amikor azután a mérnöki hivatal helyszíni vizsgálatot tartott, megállapította, hogy

a társak építkezése megszüntetné a telkek kertjes jellegét

és a meglévő, valamint az újonnan építendő épület között olyan keskeny szabad terület maradna, ami még udvarnak is kicsi. Kiderült azután, hogy a társulás mögött

tulajdonképpen szabályszerű eladás bujkál meg.

A megszorult telepesek közül sokan eladták örökberletük felét valakinek úgy, mintha öröktulajdonu földjüket adták volna el. Mivel azonban tudták, hogy a város a telkek megosztásához nem járulna hozzá, a társulást jelentették csak be. Amikor azután a város hatósága a társak építési engedély iránti kérelmeit egymásután elutasította és így megakadályozta a megosztott telken az építkezést, a vevők egyre erősebben követelték vissza a telepeستől a telekrészért fizetett pénzüket. Sok esetben már a járásbíróság elé is került a dolog és a bíróság tisztázza majd azt a jogi kérdést, hogy a telepesek szabadkézből eladhatták-e a várostól kibérelt telkük egy részét.

Értesülésünk szerint a polgármester utasította a tisztí ügyészséget, hogy pontosan állapítsa meg, kik azok a telepesek, akik társulás ürügyével megosztották és eladták telkük egy részét. Ezek ellen a telepesek ellen jogtalan üzérkedés címén eljárást indítat a város.

»Olyan súlyos esztendeje nem volt még a városnak, mint amilyennek a jövő év ígérkezik«

A legszigorubb takarékossgot vezetik be a város minden intézményébe — Átvizsgálják az összes városi intézmények költségvetését

(A Délmagyarország munkatársától.) A szeptemberi közgyűlés — mint ismeretes — a pénzügyi bizottság javaslata alapján, többmint százezer pengővel csökkentette a jövő évi költségvetéstervezetbe fölvetett kiadásokat, miután a buzaárak katasztrofális esése következtében körülbelül ennyivel szállt le a város földbérjévédelmi reménye. Ennek a költségvetést tárgyaló szeptemberi közgyűlésnek majdnem szóról-szóra ugyanaz volt a hangulata, mint azoké a közgyűléseké, amelyek az inflációs esztendő városi költségvetéseit tárgyalták. Az egyik ilyen közgyűlésen megtörtént, hogy a törvényhatósági bizottság Balogh Károly néhai pénzügyi tanácsnok röviden megindokolt javaslatára egyhangulag kimondotta, hogy *mellőzi úgy az állat-*

lános, mint a részletes vitát és a költségvetést látatlanban, egyhangulag elfogadja, mivel ugyanis hiábavaló lenne minden tárgyalás. A pénz értéke, az árak szinte óráról-órára változtak és a számvetőség csak szokásból és muszájból állította össze azt a költségvetéstervezetet, amely a közgyűlés összeüléseig minden reálitását elveszítette.

Most ugyan — *pro forma* — volt általános vita is, bár a polgármester nagyon szépen megkérte a közgyűlés tagjait, hogy észrevételeiket az egyes tételek tárgyalása alkalmával mondják el, mivel azonban többen készültek a felszólalásra, ezek a beszédek el is hangzottak, de volt részletes vita is, azonban a költségvetésnek egyetlen tételét sem változtatta meg a közgyűlés. Az egész vita nem

Szemüveg, fotóciókkek Liebmann

Telefon 14-73.

látszerésznel Kelemen u. 12.

tartott másfélórát, pedig még a mult esztendőben is, többmint egy teljes hétig foglalkoztatta a városatyákat.

Lassankint már le is jár a közgyűlési határozattal emelt költségvetés felebbezési határideje — *eddig egyetlen felebbezést sem adtak be ellene, nem valószínű, hogy ezután valaki rászánná magát a felebbezésre* — és így rövidesen fölterjesztik a költségvetést a belügyminiszterhez jóváhagyás végett. A jelek szerint azonban ennek a költségvetésnek sem lesz sok reálitása. A város vezetősége lassankint rájön arra, hogy *sem a bevételek, sem a kiadások nem valósulhatnak meg abban az arányban, ahogyan azt a költségvetésbe illesztették*, a város terhei ugyanis napról-napra növekednek, a várható bevételek elérsének a reménye pedig egyre halványul. A gazdasági helyzet rosszabbodik, nagy visszaeséseket jósolnak a kereseti adó, a forgalmiadó és a földbérlek körül. A polgármester állandóan azt hangoztatja, hogy *pénzügyi szempontból olyan súlyos esztendeje nem volt még a városnak, mint amilyen a jövő év lesz*, ezért a legnagyobb takarékossgat keresztülvitelét tartja elengedhetetlenül szükségesnek.

Pénteken délelőtt a polgármester elnökletével egyébként ülést tartott a testnevelési tanács. Az ülés bizalmas volt, róla a polgármester érdeklődésünkre csak a következőket mondotta:

— A belügyminiszter legalább tízezer pengővel redukálta azt az összeget, amelyet a város a testnevelési bizottság rendelkezésére kívánt bocsátani. Most arról tárgyaltunk, hogy a testnevelés érdekeinek nagyobb sérelme nélkül hol, milyen címen takaríthatnánk meg ezt a tízezer pengőt. Ezt a takarékossgat nemcsak erre, hanem a következő esztendőre is ki kell terjesztenünk, még az ideinél is fokozottabb mértékben és nemcsak a testnevelési kiadásoknál, hanem a város minden intézményénél egyaránt.

— Szigoruan átnézzük most az összes városi intézmények, hivatalok és üzemek költségvetéseit és a lehetőség szerint redukáljuk a tervezett kiadásokat, mert bizony azok a jövedelmek, amelyeknek reményében összeállítottuk a jövő évi költségvetést, a jelenlegi viszonyok között nem is valósulhatnak meg. Redukáljuk a köztisztasági üzem kiadásait, a városi kertészet szükségleteit és minden redukálható egyéb szükségletet is. A költségvetés és a város pénzügyeinek egyensúlyát csak a legóvatosabb takarékossgal tudjuk megmenteni a jövő esztendőben.

Egy utas rejtélyes eltűnése a vonatról Szerencsétlenség, vagy öngyilkosság?

Budapest, október 4. Ma reggel a Budapestre érkezett nagykanizsai személyvonat egyik kalauza értesítette a rendőrséget, hogy a *vonatról egy utas nyomtalanul eltűnt*. Detektívek mentek ki a vonathoz és a megjelölt személykocsiban az egyik fülkében erős éterszag volt érezhető, a földön pedig egy nyitott pénztárca és egyéb tárgyak hevertek. A tárcában dr. Wolf Ferenc bíró névjegye volt. A kalauz elmondotta, hogy Nagykanizsán éjfél tájban egy jól öltözött 30 év körüli ur szállott fel a vonatra s arra kérte őt, hagyja aludni egészen Budapestig. Éjfél tájban a kalauz erős gázszagra, vagy kloroformszagra lett figyelmes. Amikor utánanézett, a fülkében az utast nem találta meg, csak pénztárcáját és egyéb tárgyait látta a földön heverni.

Közben megérkezett a fonyódi csendőrség értesítése, hogy Máriatelep és Fonyód között egy elegáns férfit találtak haldokolva, aki kórházba való szállítása közben meghalt. A zsebében talált iratokból megállapították, hogy az ismeretlen halott dr. Wolf Ferenczel azonos. A rejtélyes gyilkosság ügyében megindult a nyomozás.

Nagykanizsáról jelentik: A rendőrség megállapítása szerint semmi sem szól arról, hogy öngyilkosság történt volna, inkább azt tartják valószínűnek, hogy Wolf szerencsétlenség áldozata lett. Wolf ugyilátszik rosszul lett a fülkében, valamilyen orvosságot vett be, azután a toalettbé akart menni, de eltévedt az ajtó és kizuhant a vonatról. Alátámasztja ezt a feltevést az is, hogy a vonat kerekéi levágták Wolfnak a karját, már pedig ha kilökték volna a vonatról, nem kerülhetett volna a kerekék alá, hanem ivben esett volna ki. Megállapították azt is, hogy Wolf a közelmúltban kétszer ötezer dolláros biztosítást kötött.